

Ziua Învierii vine, să ne luminăm cu ea,
Să ne urăm doar de bine și să-i facem prăznuirea,
Cozonac, pască, ouă roșii, cu miel și cu vin pelin
Să ne-amintim că strămoșii merită să îi cinstim!

Căci, cât este de sfințită și e prăznuită bine,
Devine mai strălucită, să ne mântuie ea vine.
Paștile cele sfințite, astăzi ni s-au arătat,
Deschid uși nebănuite, la raiul mult căutat.

Sfântul Maxim mărturisește, c-a înțes trupu-nviat,
Al Domnului și-L prețuiește - sfetnic spiritualizat,
El, oglinda dumnezeirii, e treapta cea mai înaltă
De ridicare-a menirii, pârga pentru astă treaptă!

El culminează lumina, la care se va ridica
Toată credința creștină, ce se străduie-a urca.
Raza Persoanei supreme, nu doar va iradia,
Ci, luminând iubiri perene, va fi dragostei făclia.

Doamne, lisuse Hristoase, luminează toată lumea,
S-auzim doar vești frumoase, luminează românia
Că prea de mult România stă la zidul „infamiei”
Și ne mănâncă mafia, a noastră, a României!

Ne fug valorile-n lume, țara e vândută toată,
Grijile îs mari, pe bune, România e furată
Cu pământul de sub noi și...ne așteaptă un răz-
boi...!
Ne bălăcim în noroi, menajându-i pe ciocoi.

Iisuse, cu-a Ta lumină, vino și prin țara mea,
Fă ca mintea să ne vină, să ne folosim de ea,
Pentru credința divină, cât și pentru România,
Pentru o soartă mai bună, cu munca și armonia.

În această zi de Paști, când oamenii mor cu zile,
Vino, Tu, să ne renaști, dă-ne rosturi mai abile!
Se-aude, de-aici, din țară, că „Hristos a înviat!”
Și răspund frații de-afară: „Adevărat a înviat!”

Doamne Iisuse Hristoase, Te slăvim, ai înviat,
Adu-ne vremuri frumoase, că prea mult am deviat!
De Învieria Ta vom spune, că-i miracol minunat,
Și vom promova în lume, cu: „Hristos a înviat!”

de ing. Mircea Iordache

La Ziua Mamei!

(omagiul adus mamelor, de Ion Anton)

Celebrând cu mare dragoste și cinstire ziua mamei,
primul gând mă duce la Măicuța Domnului, la Sfânta
Fecioară, pa care Dumnezeu a ales-o ca și scară pe
care sa coboare Unicul Său Fiu pe pământ, să
viețuiesca cu oamenii ca un dar pentru oameni, dar
în același timp să rămână Dumnezeu neschimbat,
negrăit.

A venit, a viețuit cu oamenii, a pățimit de la oameni
și pentru mântuirea lor, salvandu-l din prăpastia
păcatelor, conferindu-le viața veșnică.

Sfânta Mamă, vasul ales, ne-a atras atenția și
prețuirea pentru menirea pământească a Mamei,
care asigură tainica lucrare dumnezeiască de per-
petuare a speciei umane.

Prin omagierea în fiecare an a mamei, dăm aleasă
cinstire Mamelor în viața și cinstim prin slujba Te-
Deum-ului memoria mamelor care ne-au dat viață,
ne-au crescut, educat, și ne-au lansat în vâltoarea
vieții zbuciumată, ca și noi la rândul nostru să îm-
plinim mai departe misiunea pământească hărăzită
de Dumnezeu. Prin poezie, cu cuvinte alese, am in-
cercat să dau contur sfintei făpturi a mamei, acest
monument de frumusețe, gingășie, spirit de sacrifi-
ciu, iubitoare și dragoste nemărginită.